

στη τοῦ Καυλαρετάκη καὶ πουλούμε τὴν σουκέα τοῦ Κυρ[!]άκη τοῦ Κα⁴ποκάλη ποὺ τὴν ἔχει ἀπὸ τοῦ Κατρίζου καὶ τὴν πουλο^ūμε τῷ Κα⁵λε^rγάτζωνε πουλησία καθολική νὰ τὴν ἔχο^uνα δική⁶ τους καὶ μεῖς νὰ μὴν ἔχωμε τίποτες καὶ τοὺς τὴν πουλούμε⁷ γιὰ δουκάτο ἐνα καινούριο ἐνοῦ κοσαρίου ἀκόμα⁸ παράδες-20 καὶ ἐνερεθῆ⁹ κανεὶς νὰ τοὺς ἀτιτείνῃ νὰ τὴν κεφα⁹ λιώνωμε ἐμεῖς ὁ Αναγνώστης καὶ ὁ Κορωνάκιος.

¹⁰ † καπετανούδακης ματηρας.

¹⁰ † κεργο κορονεος εγραψα με το γερη μου.

β'.

1728 μηνὶ Σεπτέμβριος 4.

¹ † Ἐφάνη ἐμένα καλὸ τοῦ Νικόλα τοῦ Μαυρέα μὲ οἰκείας μου βουλῆ καὶ³ θελήσεως καὶ προαιρέτεως τῶν ἐδικῶ μου ἀπεπράτκομαι καὶ ἀπε⁴ πουλῶ τὸ μισὸ σοπωτὸ ὅποὺ ἔχω κοτά τους γιὰ γρόσια δύο, ἥγου⁵ δύο καὶ πουλῶ το τῷ πατέρωνε τῷ Καλεργάκιωνε τοῦ Σταρτήγη καὶ⁶ τοῦ Θοδωρῆ καὶ τοῦ Κωστατῆ νὰ είνα. ἕκείνα κύριος νοικοκύ⁷ ρης καὶ ἐγὼ ὁ Μαυρέας ξένος καὶ ἀμέτοχος καὶ δύοιος βρεθῆ καὶ τὰ⁸ ἀτιτείνει τὰ παιδία ἐγὼ ὁ Μαυρέας νὰ τὰ κεφαλιώνω καὶ εἰσὲ αὐ⁹ τὸ τοὺς ἔδωσα τὴν ὄμολογία μου εἰς τὰ γέρια τους.

¹⁰ † κ(αὶ) εγω παλαιμενος κωρακοζωτακεις με εᾶκλα κ(αὶ) εγραψα.

5. Ἀντὶ Στρατήγη.

*Αθηνῶν, Περ. Β τ. Δ (1953-54) σ. 88). *Απαντᾶ καὶ ἐπώνυμον Καυλαντζάκης (ΣΤ. ΣΚΟΠΕΤΕΑ, *Εγγραφα, ἔνθ' ἀνωτ. σ. 108).

⁴) *Καποκάλης* μὴ διασωζόμενον εἰσέτι, οὔτε ὡς ἐπώνυμον οὔτε ὡς τοπωνυμικόν.

⁵) *Κα(σ)τρίτσος* καὶ σήμερον οἶκογ. *Καστρίτσέα εἰς χ. Σαϊδόνα*.

⁷) *Δουκάτον* παλαιὸν χρυσοῦν ἥ ἀργυροῦν νόμισμα εἰς πολλὰ κράτη τῆς Εύρωπης, ἀξίας 10 ἥ 12 χρυσῶν φράγκων. Μᾶλλον ἐνταῦθα πρόκειται περὶ βενετικοῦ δουκάτου, κν. τσεκινίου ἥ φλωρίου. Τὸ Βενετικὸν φλωρὶ προσδιωρίσθη Δ. 8.20 Φεβρ. 1833¹, εἰς δρ. 13.24.09 (Κ. ΒΕΝΑΡΔΗ - Γ. ΤΕΝΤΕ, Τὰ Ελληνικὰ Νομίσματα. Ἐν Αθήναις 1932, σ. 102, 122. - Γ. Α. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Ιστορικαὶ σημειώσεις 1750 - 1850. Ἐμπόριον - Ασφάλεια - Τραπεζικοὶ - Νομίσματα. Αθῆναι 1938 σ. 37.

¹⁰) Ἡ ὑπογραφή, ἔνεκα ἀδαημοσύνης τοῦ ὑπογράφοντος δυσανάγνωστος.

β'.

²) *Μανρέα*, τοῦ μόνον ὡς τοπων. σώζεται εἰσέτι. *Άλλὰ καὶ σήμερον οἶκογ. Μ. εἰς τὸν τ. δ. Λεύκτρου.

¹⁰) *Πουλημένος* καὶ *Πουλημένη* (θηλ.) ὡς βαπτιστικὸν καὶ ὡς ἐπώνυμον. Εὔχρηστον καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Ελλάδι (Βλ. Ν. ΒΕΗ, Χριστιαν. Ἐπιγρ. Μεσσηνίας ἐν Δ.Ι.Ε.Ε. τ. 6 (1904) σ. 386, ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ, Κατάλογος χειρ. Μονῆς Μ. Σπιλαίου σ. 94. - Κ. Ν. ΖΗΣΙΟΥ, Πούλος τὸ παρὰ τοῖς Πελοπον. κύριον ὄνομα, ἐν «Ἐρδομάδι» Β (1885) 392 κέξ. - Δ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ, Μνημ. Ιστορ. Αθην. Α (1891) σ. 179 καὶ Ιστορ. Αθην. Α (1889) 138. - Ι. ΒΕΛΟΥΔΟΥ, Ελλήνων Ορθοδόξων ἀποικία ἐν Βενετίᾳ. Ἐν Βενετίᾳ 1872 σ. 175. - Φ. ΚΟΥΚΟΥΛΕ, Λεξ. Αρχ. τ. 6. σ. 256 σημ. 1.